

Sygn. akt: III U 141/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 5 lutego 2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

D. S. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 05.02.2014r., znak: (...), odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że D. S. złożyła wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 04.12.2013r. ustalił, że jest ona nadal częściowo niezdolna do pracy do 31.12.2014r. Zastępca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia, w związku z czym akta rentowe ubezpieczonej zostały skierowane do rozpatrzenia Komisji Lekarskiej ZUS II Oddziału w W. nr (...), która zmieniła orzeczenie lekarza orzecznika ZUS i w swoim orzeczeniu z dnia 22.01.2014r. ustaliła, że D. S. nie jest niezdolna do pracy. ZUS decyzją z dnia 05.02.2014r. odmówił więc ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 01.01.2014r., z uwagi na to, że nie spełniony został warunek z art.57 ust.1 pkt 1 powołanej ustawy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z dnia 18.03.2004r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał D. S. (ur. (...)) prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 31.03.2005r.

Uprawnienia do renty były przedłużane do 31.01.2010r.

Następnie, po przeprowadzeniu kolejnego badania lekarskiego, Oddział ZUS w decyzji z dnia 05.02.2010r. przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.02.2010r. do 31.12.2013r.

W dniu 05.11.2013r. odwołująca D. S. złożyła w Inspektoracie ZUS w O. wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, w związku ze złym stanem zdrowia.

W związku z powyższym odwołująca została skierowana na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS w celu ustalenia istnienia oraz stopnia niezdolności do pracy. W wyniku przeprowadzonego badania lekarz orzecznik ZUS w swoim orzeczeniu z dnia 04.12.2013r. uznał, że D. S. jest nadal częściowo niezdolna do pracy okresowo do 31.12.2014r.

Z-ca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, w związku z czym akta rentowe ubezpieczonej zostały skierowane do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS.

Komisja lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...), po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, zmieniła orzeczenie lekarza orzecznika ZUS i w swoim orzeczeniu z dnia 22.01.2014r. ustaliła, że D. S. nie jest niezdolna do pracy.

Ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS odwołująca została uznana za zdolną do pracy, Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 05.02.2014r. odmówił ubezpieczonej D. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 01.01.2014r., z uwagi na to, że nie spełniony został warunek z art. 57 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy.

[dowód: akta rentowe (...)]

Odwołanie D. S. od decyzji ZUS z dnia 05.02.2014r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję **osoby niezdolnej do pracy** zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast **częściowo niezdolną do pracy** jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie zaś z art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W świetle cytowanych wyżej przepisów rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy D. S. jest niezdolna do pracy i w jakim stopniu. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, ocena niezdolności do pracy z medycznego punktu widzenia wymaga wiadomości specjalnych i Sąd nie może - wbrew opinii biegłego (biegłych) - opierać ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu. (wyrok z dnia 14.05.2014r., III AUa 1810/13, LEX nr 1469282).

Postanowieniem z dnia 10.06.2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i onkologii na okoliczność ustalenia, czy D. S. jest niezdolna do pracy i w jakim stopniu.

Biegłe z zakresu: neurologii: M. B. i onkologii M. R. po przeprowadzeniu badania odwołującej w dniu 26.07.2014r. rozpoznały u niej: raka płuca lewego, stan po chemioterapii indukcyjnej i po lobektomii górnej lewej, które to schorzenia **nie powodują niezdolności do pracy.** W uzasadnieniu biegłe wskazały, że stopień upośledzenia sprawności organizmu badanej nie czyni jej całkowicie czy częściowo niezdolną do pracy. Przebyte przed dziesięcioma laty leczenie onkologiczne oraz leczenie operacyjne - lobektomia lewostronna, nie wpływają znacząco na aktualną funkcjonalność organizmu oraz stan kliniczny, w tym na wydolność układu oddechowego. Nieznaczne ograniczenie sprawności jest najprawdopodobniej wynikiem otyłości. Jednakże istnieje konieczność wieloletniego, systematycznego monitorowania stanu zdrowia badanej po leczeniu przeciwnowotworowym, w celu profilaktyki i ewentualnie wczesnego wykrycia oraz leczenia powikłań narządowych. Biegłe zwróciły uwagę, że badana skarżyła się na szybkie męczenie się, tj. na upośledzoną tolerancję wysiłku, uczucie pieczenia w klatce piersiowej po wysiłku fizycznym, kłopoty ze wzrokiem, bóle i drętwienia kończyn dolnych. Stwierdziły, że leczeniem powyższych dolegliwości zajmuje się jedynie lekarz rodzinny. Ponadto podczas badania ustalono, m.in. że badana jest w dobrym stanie ogólnym, otyła, chód ma sprawny, a ruchomość kręgosłupa ograniczoną w stopniu miernym (stosownie do masy ciała i do wieku), stawy obwodowe kończyn górnych i dolnych bez cech zniekształceń. (k. 33 – 34 a.s.)

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniosła D. S.. Wskazała, że w jej wieku nie zostanie przyjęta do pracy, utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych, nie ma już żadnej dokumentacji do złożenia. (rozprawa z dnia 19.12.2014r., adnotacja 00:00:48, k. 56 a.s.)

Zdaniem Sądu, opinia sporządzona po przeprowadzeniu badania odwołującej się w dniu 26.07.2014r. stanowi podstawę rozstrzygnięcia. Wskazać należy bowiem, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok SN z 4.08.1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479).

Opinia została wydana przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującej schorzeń. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli określili schorzenia, stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy. Z opinii wynika, iż przebyte leczenie onkologiczne nie wpływa na zdolność do pracy, a sprawność ograniczona jest przez otyłość. W świetle w/w wyników badań należy podzielić wnioski biegłych o braku niezdolności do pracy. D. S., z zawodowym wykształceniem jako tkacz, pracowała m.in. jako salowa, preser i pomocnik mleczański. Do tych prac odnieśli się biegli sądowi stwierdzając, że odwołująca jest zdolna do ich wykonywania.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie wszystkich powoływanych w sprawie biegłych o zdolności D. S. do pracy Sąd uznał, że odwołująca nie spełnia więc przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i jej odwołanie od decyzji ZUS z 05.02.2014r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlega oddaleniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.